

i Korpset. Saaledes hedder det stadig, men der er ingen som helst Forsyndelse sket derimod, idet nemlig alle, som ere komne ind i Korpset, have gennemgaaet dettes Rekruttskole, og man er altsaa netop gaaet den Vej, som den ærede Ordfører anser som den reglementerede og den bedste Vej. Jeg maa maaske for Tydeligheds Skyld nævne, hvorledes Forholdene vare efter den nu ophævede Lov, og hvorledes de ere efter den nu bestaaende Lov. Ved Loven om Forplejningskorpset af 1868 var Forholdet saaledes, at man uden videre kunde forsætte Officerer og Underofficerer af Vaabnene til Forplejningskorpset, naar de vare egnede dertil. Dette sidste var den eneste Betingelse, der var opstillet. Man kunde tage en Premierløjtnant af Vaabnene og ansætte ham som Intendant i Forplejningskorpset, og maa kunde overføre en Sekondløjtnant fra Vaabnene som Reserveintendant. Underofficerer af Vaabnene kunde ligeledes uden videre overføres som Underofficerer i Forplejningskorpset. Det vilde være en Umulighed nu; det vilde være en grov Forsyndelse mod den nu bestaaende Lov, og det gaar paa ingen Maade an. Vi kunne tage disse Klasser hver for sig. Lad os for Eksempel antage, at en Premierløjtnant er kommen til Skade, har brækket Benet eller lignende, som gør, at han ønsker at komme over i Forplejningskorpset, eller han anser sig maaske for mindre skikket til den praktiske Tjeneste og hellere vil tjene i Forplejningskorpset. Man kunde den Gang sige til ham, at hvis han egnede sig til det, kunde han blive overført til Korpset som Intendant. Nu maatte man sige til ham: Det kan ikke ske. Skulde det ske, er der kun en Vej at gaa, nemlig gennem Rekruttskolen for at faa Uddannelsen fra Bunden af. Lad os nu se, hvorledes det gaar til. Vedkommende maa efter at have gennemgaaet Rekruttskolen underkaste sig en Prøve, og efter denne bliver han saa udnævnt til Underkorporal eller Korporal, hvilket afhænger af Prøvens Udfald. Den, der bliver Underkorporal, maa gennemgaa en 7 Maaneders Skole og bliver derpaa udnævnt til Korporal, og der er derefter ingen Tidsbestemmelse med Hensyn til, naar vedkommende kan udnævnes til Sergeant; Sergenter maa have gjort 4 Aars Tjeneste som saadan, inden de kunne vente at blive Intendanter. Ser man hen til disse Forhold, vil man altsaa se, at en Løjtnant, maatte gaa 6—8 Aar, inden han kunde naa at blive Intendant. Denne Vej er altsaa nu helt lukket. Jeg skal derefter se Sagen for Underofficerernes Vedkom-

mende; medens det tidligere var saaledes, at man kunde tage en Sergeant af Vaabnene og uden videre, for saa vidt han da var egnet dertil, sætte ham over som Sergeant i Forplejningskorpset, er dette umuligt nu. Det vilde være fuldstændigt i Strid med den nu bestaaende Lov. Nej, vil en Sergeant af en eller anden Grund, for Eksempel fordi han er kommen til Skade med sit Ben — det var netop det, der her virkelig var Tilfældet — gerne over i Forplejningskorpset, saa maa man sige til ham: det kan ikke ske, uden at du gennemgaaer Rekruttskolen lige nede fra Bunden af, og vi maa saa se, hvordan du bestaar Prøven. Det bliver altsaa en fuldstændig Gentagelse af, hvad jeg før nævnte, han gennemgaaer Rekruttskolen, maa aflægge en Prøve, vil derefter blive udnævnt til Underkorporal eller Korporal i Forplejningskorpset, og vil først da kunne udnævnes til Sergeant. Det er dette, som er sket i det Tilfælde, som den ærede Ordfører fremdrog ved Finanslovens første Behandling (*Ordføreren* [Svend Høgsbro]: Det var intet bestemt Tilfælde.) Det var dog netop et saadant Tilfælde, idet en Sergeant blev afskediget fra sit Vaaben. Han begyndte Rekruttskolen ved Forplejningskorpset, bestod Prøven saaledes, at han kunde blive udnævnt til Korporal, og er derefter bleven forfremmet til Sergeant. Saaledes er det ogsaa gaaet med de øvrige Underbefalingsmænd, der ere blevne forsatte til Forplejningskorpset. De have alle gennemgaaet Rekruttskolen nede fra, have altsaa fuldstændig tilfredsstillet det Krav om faglig Renhed, som stilledes af Udvælget, og som den ærede Ordfører har forlangt; netop den Uddannelse som er foreskrevet i § 5. I Forespørgselen staar — den ærede Ordfører kom gentagne Gange tilbage dertil — »uden at Betingelserne derfor efter Lovens § 5 have været til Stede«; men det er netop den Uddannelse, der kræves efter § 5, der her har fundet Sted, og det fuldt ud. Naar man spørger mig, med hvad Hjemmel denne Forsættelse har fundet Sted, er mit Svar altsaa det, at den Adgang, som Officerer og Underofficerer havde efter den tidligere Lov til at blive forsatte til Forplejningskorpset med de samme Grader, som de havde i Vaabenet, eksisterer ikke mere nu. I den Interpellation, som den ærede Ordfører stillede ved Finanslovens første Behandling, fremhævede han netop: «Det var for os, som havde med den Sag at gøre — jeg havde den Ære at være Ordfører for Lovforslaget — af megen Vigtighed at faa gennemført, at den hidtil stedfindende Tilgang til Forplejningskorpset